

her er unødvendigt at komme nærmere ind paa. For at give et Begreb om disse Forretningers Art, skal vi blot nævne Køb og Salg af Veksler, der er den letteste Form for Pengeanbringelse under Krisetilstande.

ad § 7.

Det har vist sig hensigtsmæssigt endnu engang at paalægge »Caisse Centrale« at holde sig indenfor den mindre Kredits Omraade og advare den mod den Fare, der hyppigt opstaar for disse Institutioner ved eventuelt at paatage sig Pante-Obligationsforpligtelser.

ad § 8.

Udvalget foreslaar en mere tydelig Affattelse, nemlig: »Det Netto-Overskud, der fremkommer i Henhold til »Caisse Centrale«s Aarsregnskaber, skal anvendes paa følgende Maade: Den ene Halvdel henlægges til Reservefonden, den anden Halvdel overføres til det bevilgede offentlige Tilskud, o. s. v.«

Udvalget er ligesom Forslagets Forfatter stemt for det System, der tilsigter en ubegrænset og hurtig Forøgelse af Reservefonden. Dette System svarer ogsaa til det Formaal, der tilsigtedes ved Kassens Oprettelse. Dels vilde Staten blive sikret mod visse Eventualiteter, ved at der saaledes skabtes en Pendant til Bevillingsbeløbet og et Aktiv (da Reservefonden kan anvendes i Forretningsøjemed), der muliggjorde en Opvejelse af visse bogholderimæssige Tab (hidrørende fra den til Dagskurs optagne Fortegnelse over Veksler i Portefeuille, hvis Indløsning ikke er nær forestaaende), og dels vilde der ved dette System blive Mulighed for en Tilbagebetaling af det offentlige Tilskud; i alle Tilfælde vilde Staten derigennem undgaa altfor hyppige ekstra Tilskud, der eventuelt maatte blive nødvendige som Følge af en uforudset Udvikling af Andelsbevægelsen, saaledes som det har været Tilfældet i Preussen. Bestemmelserne angaaende Minimumskvotienten for Reservefonden er stadig bleven ændrede i de preussiske Love, hvilket i høj Grad har vanskeliggjort Undersøgelserne. Der er for Øjeblikket 2 samtidig virkende Systemer: for de 25 Millioners Vedkommende, der yderligere blev bevilget i 1900, henlægges 20 pCt. til Reserven og 80 pCt. til den Dividende, der tilkomme Staten, og som højst kan forrentes med $3\frac{1}{2}$ pCt.; for de tidligere bevilgede 50 Millioner er der fastsat 2 Perioder: i den første skal der, saalænge Reservefonden ikke har naaet $\frac{1}{4}$ af Kapitalen, forlods henlægges 50 pCt. til Reserven, medens Renten til Staten kan sættes indtil 3 pCt.; den anden Periode begynder, naar Reservefonden har naaet $\frac{1}{4}$ af Kapitalen; fra dette Tidspunkt henlægges forlods 20 pCt. til Reserven og 80 pCt. udbetales i Dividende, som i Henhold til en Lov af 1895 fastsattes til 4 pCt., men som ifølge en Lov af 1900 ændredes til 3 pCt.

Ved Udstedelsen af Obligationer i Ungarn er det foreskrevet, at Reservefonden nddeles i forskellige Kategorier, der hver for sig har deres bestemte Formaal.

ad § 9.

De ansvarlige Lederes Stilling er overalt den samme: som Statens Embedsmænd bør de principielt tjene Samfundets Interesser og underordne sig Lovgavernes sociale Hensigter uden at lade sig forlede til at komme ind paa den lukrative Kredits Omraade, der er forbeholdt andre Institutioner. De forskellige Landes Love anviser dem derfor en Særstilling, som nærmere bestemmes under Hensyn til vedkommende Landes retslige og administrative Forhold. Udvalget anser det ikke for nødvendigt at komme nærmere ind paa Gennemførelsen af den almindelige, principielle Ordning, som det agter at bibeholde, men mener, det maa være tilstrækkeligt at fastslaa Ledernes Stilling som Statens Embedsmænd.

Følgende Ord: »de er underlagt etc. . . . Central« kan uden Skade stryges af